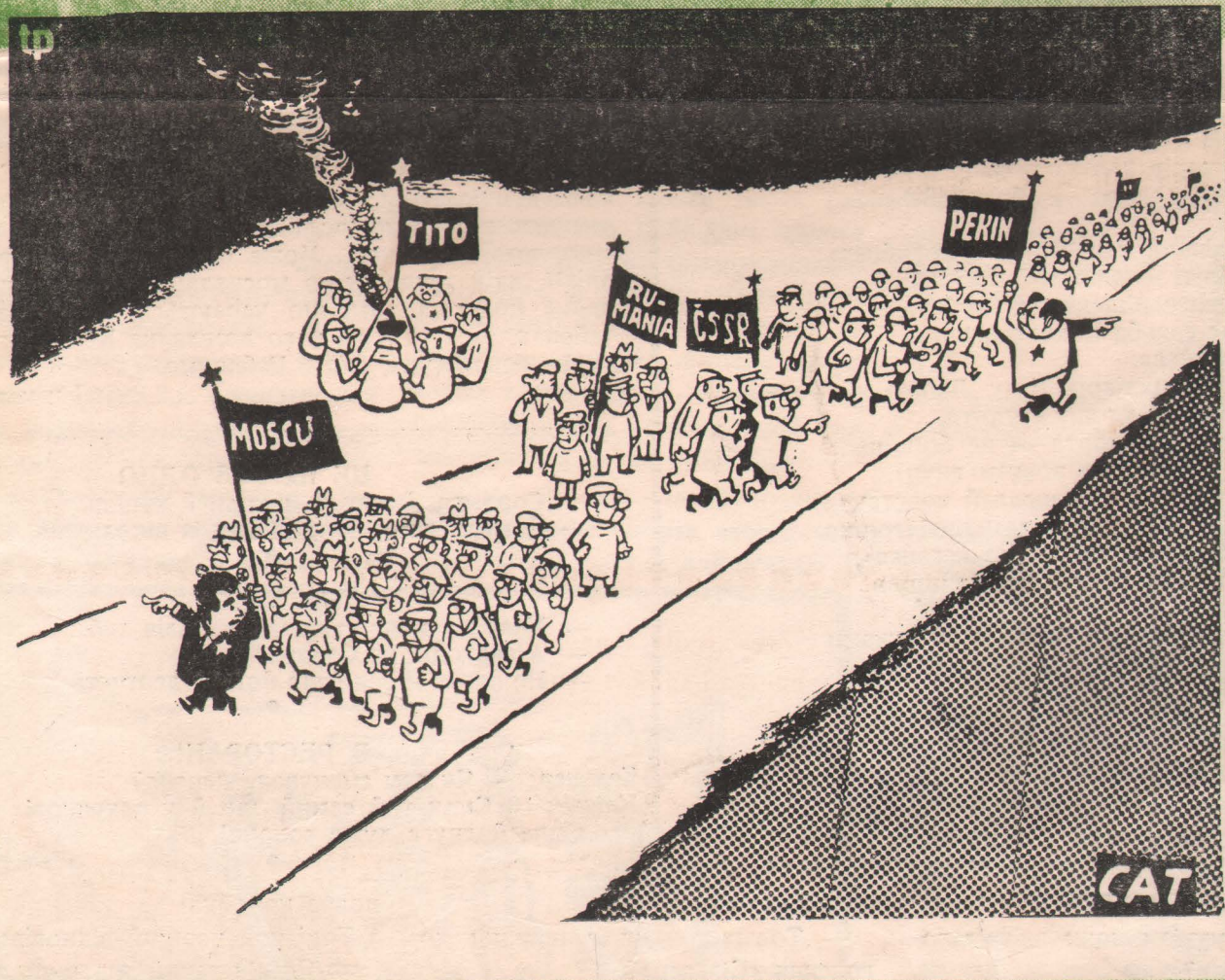

Мимолет

LA ESCOBA
Revista ucraniana de humor y sátira.

Журнал гумору і сатири.
Виходить що-місяця.

Buenos Aires, Junio de 1968.
Año XX № 6 (228).

La marcha victoriosa

Переможний марш...

ДИКТАТОР — "МІСТИК"

МОТТО: *Про вихід Румунії з парад комуністичних партій в Будапешті та про події в Чехо-Словаччині советська преса мовчить.*
(Із газет)

Брежнев (сидить у кріслі, говорить про себе, але голосно):

О, знав!.. Він знав, хоч усіма був клятий.
Що в цьому разі слід було б робити...
Та це ж — народ: не хоче вже мовчати.
Він «партію» перестав любити?!..

Мадам Брежнева (у відчинені двері):

Чув, Льоню?.. Що з тобою сталося?
Мов п'яний ти — до себе сам говориш.
Та й уночі тобі погано спалось —
Усе із кимось ніби спориш.

Брежнев:

Еге... Попробувала б бути ген-секом.
А це ж не те, що хльоскати стеком.
Питань бо стільки разом обступає...
І як рішити їх — чорт їх знає!

Мадам Брежнева:

А тю на тебе! Справді — мов упився.
Відколи це ти «містиком» зробився?!
У чорта вже ти віруєш, дурного.
Чи може вже й за панібрата з Богом?!
Згадай: «хохли» казали: чорт розмаже
І — навпаки! — якраз підкаже.

Брежнев:

А ти не лайсь, навчись давати пораду
... І сателіти вже готують зраду...
І в Есесерії усі народи,
Бач, вимагають дати свободи...

Мадам Брежнева:

А ти казав: «Дурний — Микита».
А чим була «на Венграх» карта «крита»?
І за царів казала міць російська
Останнє слово — зброя війська.

Брежнев:

«Под'явий меч — мечем погине».
А зброя — завжди обосічна...
Спасення рішення чи хибне, —
А нас ганьба покриє вічна...

Мадам Брежнева:

Та ти «хахлієш», бачу, Льоню, —
Не знаєш, на яку ступити...
Молись до чорта — не бороню
(Як доведеться вовком вити).
Варшавське ж пригадай повстання...
— Під Люблином затихло «грище»,
І Сталін рушив... «без вагання».
Як пів Варшави Гітлер знищив.

Брежнев:

Ой, еврика! — Чужими це руками
Жар «стратегічний» загрибати...
Твоїми, люба, це устами
Мед мудрости я став спивати...
Тож — про братерство будемо співати!

Підмажав і подав:

Ничипір Громовик

РОЗВ'ЯЗКА ПРОБЛЕМИ

— Чи комунізм може зліквідувати алкоголь?

— Певно, що так, бо соціалізм зліквідував уже закуску!..

ТОВАРИШ...

До крамниці з закордонними товарами в Варшаві заходить поку-

пець і питає:

— Товаришу, чи є ножики до голення «Сільвер»?

— Нема!

Покупець виходить, а тоді інший продавець каже до того, що відправив з нічим клієнта:

— Чому ти казав, що немає ножики «Сільвер». Та ж того добра

ХРОНІКА

Міжнародна Конференція Прав Людини, що радила в Тегерані, вже закінчила свої наради й представники поодиноких держав, учасників тєї Конференції, вже поїхали додому. Та не в тому справа, про яку Інклюз бажає розповісти в «ХРОНІЦІ». Справа в тому, що в цій важливій Конференції взяли участь делегати української політичної еміграції правда, не як рівнорядні партнери (такими могли бути лише державні народи), але в ролі обсерваторів. Та якби воно не було, побут нашого представництва в Тегерані мав додатний вплив бо була можливість безпосередньо зустрітись із представниками різних державних народів та передати їм відповідні матеріали про нехтування прав людини москалями над нашим народом. Тому й не диво, що офіційне представництво т зв. УССР погрожувало деяким членам делегації СКВУ, мовляв, «ми сильніші» та «наша рука довша»... Мало чого бракувало, щоб почути від тих представників відоме «ми вас угробим»... Як бачимо, навіть т зв. урядова делегація пілсоветської України являла собою ніщо інше а знайяля російської імперії, що в делегатах СКВУ зовсім не добачувала своїх рідних братів, як то дехто лобачував у висланниках КГБ закордон мін. роками. Олним словом делегація з тої ж УССР добачувала в делегації вільних українців небезпеку для своєї діяльності.

Присутність українських делегацій на різних міжнародних конференціях має свій додатний вплив. Але той вплив є тоді, коли українські представники — без огляду на те до якого б політичного середовища не належали б — виступають виключно як українці-державники. Це яскраво підтвердила наша делегація в Тегерані, що хоч її учасники належали до різних українських політичних середовищ назовчі всі вони виступали під одним знаменником. Це мабуть, вплив минулорічного СКВУ.

Чи матиме якийсь вислід тегеранська конференція на долю українських політичних в'язнів в СССР? Інклюз сумнівається, бо москалі відомі з того, що підписують всякі міжнародні договори, а жолних не дотримують. А може... Може під тиском міжнародної опінії, якій тепер дещо москалям залежить прийде деяка полегша тим, що караються в мордовських таборах, як і тим, на кого всевладне КГБ споглядає своїм ненависним оком. Побачимо.

І н к л ю з

ЦЕ НЕ ВСЕ ОДНО

— Соромся, йдеш до школи й куриш.
— Помиляєтесь, пане. Я йду із школи.

НЕ ЗНАЄ

— Учора в мене страшенно болів зуб.
— А сьогодні не болить?
— Не знаю. Я залишив його у дентиста.

В РЕСТОРАНІ

Кельнер: — Як вам смакувала печеня?

Клієнт: — Смак той самий, що й у рахункові.
Одне й друге дуже солоне!..

повна коробка!

Тоді той перший відповів:

— Як він такий товариш, то хай голиться серпом!

ЧИ ХТО БАЧИВ?

— Чому сейм є округлий?

— А чи бачив хто квадратовий цирк?!
(«Культура», Париж)

ДВІ РІДНІ МОВИ

Цю концепцію висунули: для України — її найбільший приятель, емеритований кремлівський великий князь, Микита Сергійович, а для української діаспори здається, громадянин всесвіту, Ігор Костецький. Догадуємось, що Микиті Сергійовичу йшлося саме про добро України, бо чому він тої ж концепції не висунув для її старшої сестриці, Росії? Там теж могло б бути дві рідні мови, наприклад, російська й еспанська, з уваги на велику дружбу з кубинським князьком, Фіделем Кастро, або російська й конголійська, в пам'ять непохитного й незламного, але врешті зламаного, борця за комунізм, Патріса Лубумби.

Так, чи інак, питання двомовності, крім України й кількох советсько-суверенних республік, нікого не торкнулось. Кожна держава має свою єдину державну мову, а інші мови — на становищі другорядному, сказати б, для хатнього вжитку.

Формально концепція Микити Сергійовича провалилась. Ну, для чого Україні дві рідні, якщо вона має свою, найріднішу, має столицю Київ, власну академію наук, власні університети, національну ношу, віками освячені традиції й найемоційніші в світі пісні? Перегнув палицю Микита Сергійович!

Значно важче сперечатися з Костецьким. Справді бо: в українській родині появилася козацький нащадок, чоловічої або жіночої статі. Але ж появилася він (вона) не в Україні, а десь дуже далеко від неї, скажімо, в Америці, Бразилії чи

Аргентині. Нашадок (він, чи вона) в перші роки свого земного існування, розуміється, якщо тато й мама українці українські, цвірінькає їхньою мовою. Далі підростає й виходить на вулицю. А на вулиці ж мова інша, державна, рідна для тих, хто живе в цій державі. І тут починається «неув'язка». Нашадок приносить з вулиці в хату другу рідну мову... Тоді в справу втручаються різні виховні заходи (якщо тато й мама українці українські), наприклад, ремінець, лозина, кулак... Нашадок верещить, обстоює своє право на другу рідну мову, а тато й мама кажуть: — Зась! Говори в хаті по-нашому!

НАША ГРОМАДА — НАЙЛІПША!!!

Що не кажіть, але наша громада в Ективситі таки найліпша на всю українську діаспору. Бо маємо тут багато різних об'єднань і установ. Жіночі окремо, й чоловічі окремо. А є багато й таких, де всі разом помішані. Маємо товариства допомогів, але є й такі, яким ще треба допомогати. Діють також такі товариства, які собі самі допомагають, тому їх дуже часто називають самопоміч. А деколи кажуть просто: кредитівка. Вони є найліпші, бо нікому не шкодять. А якщо комусь навіть і допоможуть — наприклад, позичать гроші — то в такий спосіб, щоб їм це не пошкодило.

Існує тут аж кілька товариств асекураційних чи пак забезпечених. Ті товариства зобов'язані за-

Далі приходить школа початкова, школа середня, школа вища. Скрізь доводиться стикатися із другою рідною мовою. І що ти зробиш? Ремінець, чи лозина вже не вплине, та й незручно ж лупити по плечах хлопця, який уже задивляється на дівчат, або дівчину, що незалежно носить міні-спідничку, дівчину наманікюрену й причесану на взірєць ейфелевої вежі...

Тяжко з тими двома рідними. Хоч плач! Але мусить же бути якийсь вихід. І він запрошується сам собою. Вивчайте, хлопці й дівчата, кілька мов, крім української. Чим більше, тим краще. Говоріть ними вільно, по можливості, без акценту, щоб і комар носа не підточив. А яка з тих мов найрідніша, підкаже вам ваше власне сумління...

Іван Евентуальний

безпечувати своїми грішми лише один раз кожного свого члена на випадок смерті. Під умовою, що той член зобов'язеться забезпечувати таке товариство своїми грішми весь час на випадок свого життя, і має запевнити, що вмиратиме тільки один раз.

Діють тут поважні виховні молодечі організації. Та не бракує і дорослих організацій, яких ще треба було б виховувати, але наразі немає для того фахових впорядників.

Є в нас кілька комбатанських та ветеранських товариств. Це — одним словом два слова: колишні воюючі. Їх можна було б поділити на відважних і боягузів. Але котрі з них боягузи, сказати тепер трудно, бо в цивілію всі відважні.

Вже тузін років діє тут Школа Українознавства, до якої ходять діти тих батьків, яким було дуже важко вивчати англійську мову. Тому вони змушують своїх дітей вивчати українську мову, щоб діти зрозуміли і співчували своїм батькам — як то важко вивчати іншу мову.

Маємо тут маленьку церковцю, до якої ходять молитися дуже багато і дуже мало християн. Дуже багато на Різдво і на Великдень, а дуже мало кожної неділі. Ті, яких є дуже багато, хочуть ту церковцю завалити. На те, щоб ті, яких

— Для твоїх речей немає вже місця!..

Далі на стор. 6 йі.

Анекдоти про славних людей

Папі Левові VII намалював поганенький маляр портрет. Папа, побачивши портрет, ледве впізнав себе. Все ж таки написав на портреті своє ім'я, а побіч поставив цитату зі Святого Письма: Іоан 6,20.

Чимскоріш побіг урадуваний маляр додому. Скоро взяв у руки Святе Письмо, шукаючи те місце, яке зачитував папа. Знайшов. А там стояло: «Не лякайтесь, це я».

Бернард Шов захворів і його відвезли в лікарню. Він не належав до т. зв. симпатичних пацієнтів, і терпеливій доглядачці, коли та запитала Шова, що принести йому на вечерю, відповів:

— Ідіть к'чорту!

— Цього я ніяк не зроблю, — спокійно відповіла доглядачка.

— А то чому? — здивувався хворий.

— Бо я зустріну вас знову!

В невеличкому ресторані в Берліні сидів Легар і прислухався грі скрипаля, що йшов від столика до столика й пригравав гостям.

Скрипаль прийшов урешті біля столика Легара й — не знаючи, хто є гість — запитав:

— Чи дозволите, що заграю вам щось з Легаря?

— Ні, не бажаю! — відповів той.

Скрипаль подивився на Легаря з-під лоба і, відходячи, сказав:

— Яка немусикальна людина...

Італійський маляр Сальваторе Роса подарував князеві Кольонії свою картину. Князь віддячився, посилаючи Росі мошонку з золотими монетами.

Не трівало довгий час, як Сальваторе знову подарував князеві картину, і князь знов віддячився в подібний спосіб. Така «виміна» повторилась чотири рази, і коли маляр послав уп'яте свою картину, князь повернув назад з допискою:

«Вам, приятелю, куди легше замальовувати полотно фарбами, ніж мені наповнювати золотом мошонку...»

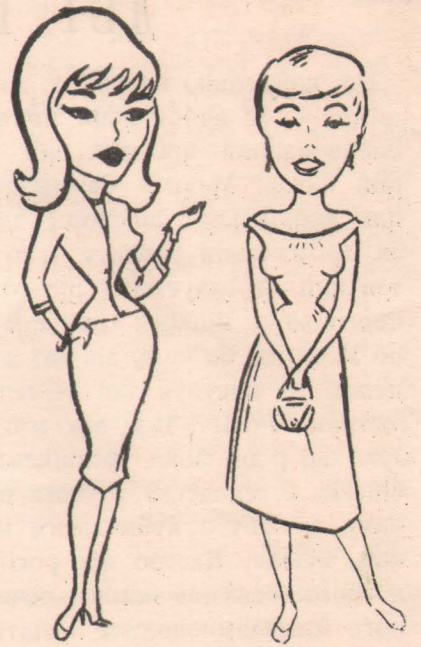
Король пруський, Фридрих II, був аматором-музикою. Тому й відносився він до всіх відомих йому музик з великою пошаною.

Якось запросив він до свого замку Гайдна і коли той прийшов, король привитав його словами:

— Тут зустрілися два королі. Оче видно, ви є перший!

КОЛЮЧА ПРАВДА

Не одержавши від своїх приятелів допомоги, пси зайли заяця.

— Твій чоловік, Марійко, справжній знавець. Він усе знає!

— Він?! Він не знає ні половини!

ДОБРИЙ ПЛАТНИК

До одної нашої кооперативи заходить клієнт і питає:

— Чи ви дістали мій чек?

— Так, два рази, — каже директор.

— Якто «два рази»?

— А так, раз від вас, а вдруге як повернув банк.

«ДРУЖНЯ» РОЗМОВА

Кастро до Брежнева:

— Раніше ти мені посилав більше..

Брежнев до Кастра:

— Раніше ти токучав мені менше!..

Перескочить, чи не перескочить? ..

НЕ ВГАДАВ

— Чом так спухли в тебе губи? Може від зубів?

Питає Федь друга Кліма Як його зустрів.

Каже Клим: — Причини, Федю, Не вгадав таки...

Не від зубів спухли губи, Тільки від... руки!..

СЛАБІ БУХГАЛЬТЕРИ

Двох злодіїв заводових Раз банк обікрали, Та в сховищі свою здобич Обчисляти стали.

А що оба у рахунках Слабо розумілись, — Стільки грошей почислити Ніяк не зуміли.

Один радить: — Краще б нам так До завтра пождати, — Суму подадуть в газетах Й тоді будем знати!

Микита Волокита

ДЗУСЬКИ!

На конференції московських комуністів генеральний секретар КПСС Леонід Брежнев нападав на протестуючих проти беззаконних засуджень, обзиваючи тих протестуючих «агентами імперіялізму», «двуличними людьми», «відщепенцями» і т. д. погрожуючи репресіями.

(З газет)

Ні, не здається, Льонько,
Бо кишка в вас тонка,
Хоч ви і «Ілліч»,
Та не той панич.

Що вдавалось Йосьці,
Що вдавалось мосьці,
Себто, М. Хрущову,
Вже не буде знову.

Прозрівають люди,
Досить їм облуди,
Досить комунізму
І косигінізму.

Протестують вчені,
Школярі зелені,
Протестують навіть
Ваші власні лави.

Генеральний вожде,
Вже курчатко кожне
З ваших «прав» регоче
Серед дня і ночі.

Зачекайте трохи,
Сядете на роги
І помчите просто
До Сталіна в гості.

А народна маса,
Враз забувши Маркса,
Лиш промовить строго:
Скатертю дорога!

Іван Евентуальний

— Хто тобі дозволив піти до цивіля?..

НЕ ТРІВКИЙ ПАПІР

— Знаєте, міністер оборони СССР Гречко приїздив до Праги, щоб підписати договір дружби з нами, — каже в Празі один чех до другого.

— Та чи довго той договір витримає якщо його підпишуть на папері советської продукції...

ПРОФЕСОР...

— Чому гак пізно приходиш зі школи?

— Вивач, дорогенька, я заснав!

НА КОРДОНІ

На чехо-словацькому кордоні перевіряє сторожа якогось чеха, що хоче виїхати до Відня.

— Хочете виїхати з краю?

— Та хочу...

— А ви що, ще не знаєте, що Новотни вже не є президентом?!

ПОТРАПИЛА...

Кавалер відпроваджує панну з забави в «Просвіті» додому. Прощаючись, пригорнув її до себе й поцілував.

Вона (злючо): — Хто тобі казав, що мене можна цілувати?!

Він: — Всі!

НАРЕШТІ!..

Гангстер, що відбуває у в'язниці доживоття, має побачення з жінкою. Після закінчення відвідин каже до своїх товаришів:

— Врешті-решт моя дружина дістала розвід. Тепер я нарешті вже вільний!

НА БАЛІ ПРЕСИ

— Хто це той пан у фракі й окулярах?

— Це директор «Ранішніх Новин».

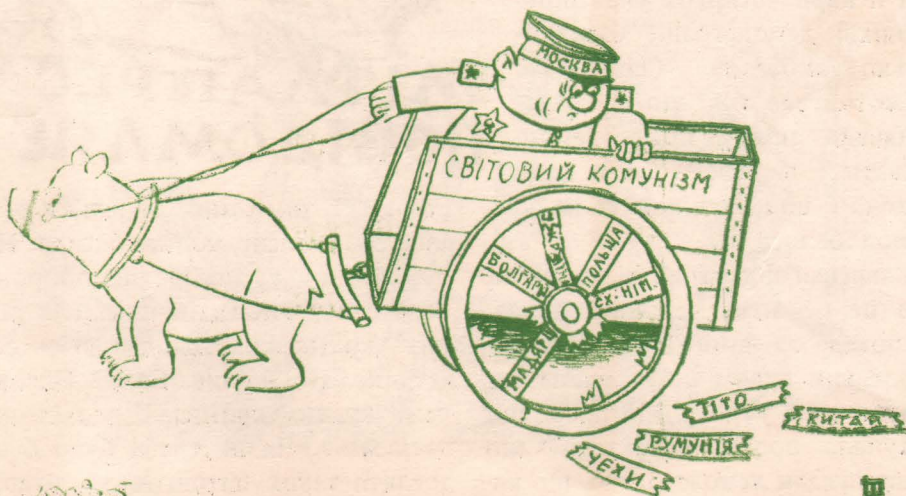
— А ця білявка, що побіч нього?

— Це вечірне видання «Ранішніх Новин»...

НЕ ВБИВАЙ ДУМКИ..

— Мамусю. Юрко каже, що я найсимпатичніша і найкраща дівчина в усьому світі. Чи можу за него вийти заміж?

— Краще, доню, ні, не вбивай думки, яку він має про тебе... Хай так думає все своє життя...

— Гм... Здається, що тим возом далеко вже не заїду...

(Закінчення зі стор. 3-ої).

є дуже мало; побудували нову, модерну, і розміром вдсятеро більшу, ще й з обширним автопостоем.

Поважних двоподілв громади в нас немає. Правда, що колись ми мали собі свій вузенький і мілкий Збруч, що ділив нас на стару і нову еміграцію. Тепер він замулився до невпізнання, бо й нові емігранти теж постарілись.

Сварні за календарі — як це трапляється в інших громадах — в нас зовсім немає. Тут кожний громадянин має свій власний календар.

ОСТАННІ ВІСТІ

Спеціальний представник «Мітли» весь час є учасником тайних нарад, що проходять в Парижі поміж представниками ЗСА і Півн. В'єтнаму. Хоч договір про замирення ще не підписаний, але «Мітла» вже подає його (майже) кінцеву фазу. Мир у В'єтнамі буде заключений на таких умовах:

- 1). Америка заперестане бомбардувати Півн. В'єтнам і забере всі свої війська з Півд. В'єтнаму;
- 2). Південний В'єтнам буде поділений на дві частини. Одну частину візьме мій свій протекторат Китай, другу — Советський Союз.

Ваш кореспондент звернувся ще за додатковими інформаціями до представника американської делегації Гаррімана, і той подав такі ближчі пояснення:

Цей мир вважаю для ЗСА дуже корисним, бо Півн. В'єтнам не бажає ніякого матеріального відшкодування від ЗСА, через що наш уряд заощадить понад один мільярд доларів. Далі, Півн. В'єтнам не робитиме нам ніяких перешкод у евакуації наших військових баз.

— А чим керувалась делегація ЗСА, що погодилась на двоподіл Півд. В'єтнаму, і передачі його під протекторат Китаю і Советів? — запитав Ваш кореспондент.

Гарріман усміхнувся і відповів:

З В'єтнамом не дали собі ради французи, а тепер ми. Хай мають з ним клопіт китайці і москалі, а до того ж увесь секрет нашої дипломатії полягає в тому, що за той Південний В'єтнам прийде якнайскоріше до воєнного зудару між китайцями і москалями.

Онисим Морква

а дехто із заможніших має навіть імпортований аж з Аргентини, т.зн. альманаховий календар «Мітла».

Маємо тут нову велику парафіяльну залю. Але більші віча і забави з танцями далі влаштуємо або в словенському або в польському народному домі. Наш бо отець парох не дозволяє на гоцки-кльоцки, бо, мовляв, шкода нової підлоги. Тому таки зі соромом треба визнати вину за громадою, що ще й до цього часу не навчилася ходити й танцювати догори ногами, щоб не доптати лискучої підлоги.

Власного народного дому наразі не маємо. Але сподівалися вже мати. Бо одної погідної днини зібралися були представники всіх тутешніх організацій для зорганізування комітету для набуття народного дому. І такий комітет ніби обрали. І того ж самого дня той комітет приступив негайно до праці, постановивши зробити собі гарну спільну знімку, якої — на жаль — не можемо тут репродукувати. Яка ж причина? Причина така, що всі делегати хотіли бути на знімці лише в першому ряді і то по самій середині. І так вони до тої знімки уставлялись, що фотографічна кліша не видержала, і лопнула в самому центрі, разом із новоствореним комітетом.

Проживає у нас багато громадян, які все щось пишуть. А таких, що читають, то стрічається вже рідше. Зате промовців маємо більше, ніж слухачів. Щодо фаховости нашої громади, то ми маємо тут усіх своїх фахівців і професіоналістів, так, що взагалі не потребуємо йти до чужих. Між усіма фахівцями най-

НА ПЕРЕВІРКУ...

Канадський суд звільнив від вини й кари чотирьох українців, учасників демонстрації біля советської амбасад. Свій вирок суд мотивував тим, що громадяни Канади мають право демонструвати і виражати свою думку, хоча б це навіть комусь не зовсім подобалось.

Звільнення підсудних від вини та кари це не лише черговий доказ, що правда за нами. Це звільнення канадським судом це — найперше **поличник** тій українській пресі, що виступала проти організацій, що влаштували демонстрацію, що виступала проти учасників тієї демон-

більше маємо політиків. А це, здається, тому, що на таке звання у нас дуже легко дістати диплом. Бо, наприклад, знає той чи інший чоловіча щось про політику або й не знає нічогосінько, це дрібничка. Важливе те, що в нього десь набереться охота і він візьметься політикувати. Та й політує, політує, політує... Ну, й само собою, він — політик!

До сказаного вище можна було б ще багато більше дечого додати. Але це буде зайве. Бо напевно й так уже ніхто не наважиться заперечити того факту, що наша громада — **найліпша**.

Панько Ціцало

КІНЕЦЬ ДОТЕПУ

Мама питає свою доньку, яка недавно вийшла заміж і влаштувала в себе прийняття:

— Ну, і як випало?

— Подумай собі, мамусю, що Степан почав розказувати такий пікантний дотеп, що я випросила його з хати.

Мама, дещо поіритована таким поступком доні, питає далі:

— А що решта гостей на те?

— Всі пішли за Степаном, бо хотіли почути закінчення дотепу.

НЕПОРОЗУМІННЯ

— Хочу одружитись з вашою донькою, — каже молодий старшина до свого генерала.

— А як у вас з фінансами? — запитує генерал, маючи на увазі майбутнє своєї доньки.

— Пане генерале, я хочу з нею одружитись, а не купити! — відповів обурено кандидат на одруження.

страції, а тим самим ставала в обороні тієї, власне, сов. амбасад. Не думайте, що ту посередню оборону советської амбасад писали в різних українських голосах якісь советчики. Ні, боронь Боже! Писали самі кращі українські редактори-патріоти... Чи не треба було б відслати таких патріотів до лікарні на відповідну перевірку?..

ЕЙ, ДА УХНЕМ!

Українські прогресисти у вільному світі а за ними їхні поплентачі часто горланяють про офіційну советську статистику, скільки то в Україні університетів, всяких технікумів, інститутів. Звичайно, кожного року є випускники тих шкіл, і вони повинні б працювати в Україні. А чи так воно є? Ні, українські інженери чи інші спеціалісти «добровільно» їдуть за Урал, за Волгу, а в Україні працюють ті, яким підпомагає Москва.

Ось у Харкові мають збудувати «Палац Тевісу». Він повинен вміщати 4.000 глядачів, і «Рад. Україна» з 5-го квітня ц.р. наводить прізвища архітекторів того палацу: Альфйоров, Зарб, Кожевніков, Реусов, Фрумін, Феркасов і Коган. Як видно по прізвишах — самі українці.

З вісток що продістались у вільний світ відомо, що минулими роками київські студенти вшановували Тараса Шевченка біля його пам'ятника. На таких маніфестаціях повинен виступати хор чи київські співаки. Але такого ніколи не було. Зате на таких мітингах виступала звичайно київська... міліція, яка силоміць розганяла приявних, чимало з них арештовуючи. А цього року взагалі мітинг не відбувся. Щоб не мати чергового клопоту, в столиці України вшанували найбільшого поета України... доповіддю в будинку літераторів, що її відчитав Дмитро Павличко.

Отак «величає» столиця «суверенної» свого найбільшого поета в 1968-ому році! А скільки всяких об-

Пригоди Пилипа Недотети:

ПРО КУМА-ТЕЛЕВІЗИЙНИКА

Не годину і не дві —
Половину ночі
Кум мій Федот на «ті-ві»
Вирячує очі.

Лиш вмотитися успів —
До нікого й слова,
Занімів він, остовпів,
Як справжня немова.

На екрані (бере жаж!)
Мордобиття, бої:
Луп-цуп! Міх мах! Гах! Тарах!! —
Лупляться ковбої.

Аж роззявив рот Федот
Так пильно «вачує»;
Влізла йому муха в рот
Та він і не чує.

Не почує кум тепер
Хоч коти й гармати:
Застиг каменем, завмер
У куточку хати.

— Здоров куме!..

Ні чичирк!

Зиркнув, як вовчисько. —
Йдуть ковбої, чи йде цирк —
Не підходи близько...

У таку ти його мить
Обходи здалека,
Бо вилає, накричить —
Скрайня небезпека...

На таких, як кум Федот,
Ми тепер багаті...

Бо чи пан він, чи банкрот —
«Ті-ві» має в хаті.

Телевізор — не біда!
Біда ж в тому трішки.
Що Федотам він не дасть
Взятися до книжки.

Панько Незабудько

БЕЗ ПЕРЕБІЛЬШЕННЯ

— Хто дотепер з голівудських артистів ще не був ні разу розведений?

— Мишка Мікі і качур Дональд!

ходів, маніфестацій, академій і т.д. у честь хоча б одного лише Горького відбудеться цього року в Україні...

Ей, да ухнем!

ПОДІЛЕНИЙ ТЕКСАС

Мільйонер з Тексас відвідує східній Берлін. Місцевий шофер, що їздить з ним, каже:

— Щоб об'їхати наше місто, треба гнати автом весь день!

— Овва! — відповів мільйонер, — щоб об'їхати мою фарму в Тексасі, треба їхати автом два дні!

Шофер подивився на американця і сказав:

— Е, бо там ще не прийшли москалі, щоб вам поділити Тексас...

ДОПОМОГА

— Чи допомагає тобі твій чоловік мити начиння?

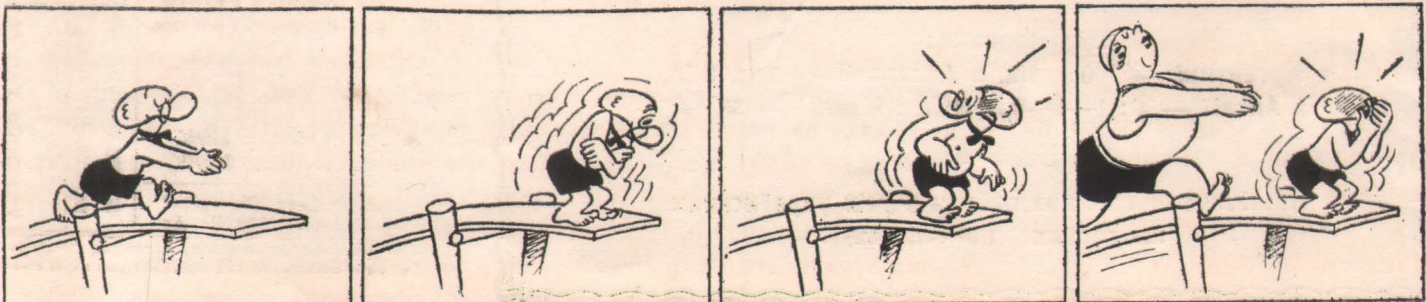
— Ніколи! Але інколи я помагаю йому...

МИМОХОДОМ

ЦЕНТРАЛЬНА КАРТОТЕКА

В деяких українських газетах на еміграції появилася відозва Українського Публіцистично-Наукового Інституту в Чикаго про те, що твориться, мовляв, центральна картотека всіх важливих видань, фотографій, друків і того всього, що має вартість для публікації. Присилайте мовляв, чимскоріш у наші руки, а ми вже тим належно господарюватимемо...

Центральна картотека — установа потрібна, але хто ж покликаний її творити? Гадаємо, що якісь центральні інституції, як, напр. Секретаріат СКВУ, УККА чи КУК, а в ніякому разі Український Публіцистично-Науковий Інститут в Чикаго, що його очолює п. д-р Лапичак. Чому? Бо в українській діаспорі є люди з більшим довір'ям у громади і з меншим навантаженням суперечностей ніж їх має на своєму «конті» пан доктор. Зрештою і сам той Інститут, що створив собі його д-р Лапичак аж такої блискучої діяльності ще не виказав, щоб можна було йому довір'яти цінності всієї громади. Хіба, що хтось дуже хоче довір'яти, то й туди йому дорога...

«Народна Воля» (Скрентон) у числі 15/68 надрукувала статтю п.н. «Христос проти Леніна», що її написав п. Тома Кобзей. У тій статті один з розділів має назву: «Христова наука непримирлива з Ленінізмом».

На нашу думку п. Кобзей обернув як то кажуть, kota догори ногами. Ніде й ніколи Христос не виступав проти Леніна, ніде й ніколи Христова наука не брала до уваги якогось там ленінізму, бо тоді, як жив і навчав Христос, — не було ніякого ленінізму ні Леніна. Бо щоби проти когось виступати, той хтось мусить існувати. Отже, логічно, як же міг Христос виступати проти Леніна?..

Та річ не лише у невластивому підході до такої поважної і делікатної теми. Річ у тому, як взагалі Редакція «Народної Волі» могла

L'ESPÈ

tp

Хто кого скоріше «уробить»?

ставити Христа проти Леніна, Богочоловіка проти нікчемного типа.

НА ПРЕСФОНД «МІТЛИ» СКЛАЛИ:

Вп. Л. Шморгай, Йонкерс. — \$5 —
 Вп. А. Д., Вашингтон, ЗСА — \$2 —
 Вп. М. Левенсон, Філядельфія. \$2 —
 Вп. інж. Р. Чавс, Йонкерс. — \$1 —
 Вп. Кікта Ст, Клівленд — — \$1½
 Вп. проф І. Михальцевич, Чік. \$1½
 Вп. М. Шморгай, Лондон. — 14 шилл
 Вп. Мих Паламар, Р. Мехіа. 100 пез

Щира подяка Жертводавцям.

НЕ НУЖНО...

В порті в Олександрії офіцер е-гипетської армії має відобрати вантаж советської ракетної зброї. Розмовляє відносно цього з московським офіцером:

— Не знаю, чи потрапимо керувати стрільними, бо всі інструкції подані російською мовою.

— Нічево! — відповів советчик, і так ви не будете керувати наступною атакою на Ізраїль, лише ми!

ЖІНОЧА ЦІКАВІСТЬ...

Чоловік прийшов з клубу додому й каже до жінки:

— В клубі при чарці казали, що в цілому місті є тільки одна вірна дружина...

— Цікаве, хто вона?!

НОВИЙ ВИПУСК НАШОГО ВИДАВНИЦТВА
 Анатоль Галан

НЕВИГАДАНЕ

Збірка новел і оповідань

320 сторін друку!

Обкладинка роботи Володимира Пилишенка.

- В світі існує багато фантазій, далеких від життя, перебільшених і підмальованих на смак читацької публіки. Але в цій книжці нема жодної фантазії. В ній відбито те, що ви спостерігали, тільки не зауважили. В ній — жорстока правда людських переживань, почуттів, дій і, можливо, відповідь на запитання вашої власної душі.

Ціна книжки:

в Аргентині — 700 пезів, в Австралії — дол. 2.50,
 в Англії — £: 1—0—0, в ЗСА і Канаді — \$3.—

Наші видання можна набути в усіх українських книгарнях на еміграції!

Dirección y Administración:
 LA ESCOVA
 Casilla de Correo N° 7
 (Sucursal 7)
 Buenos Aires
 Rep. Argentina

Ілюстрований журнал гумору і сатири.

Виходить щомісяця.

Видає і за Редакцію відповідає Ю. Середяк

Ціна за 1 примірник 75 пезів

Передплата за 1 рік 800 пезів

Передплата для закордону:

Англія 1 фунт

Австралія \$2.50

Парагвай 300 гвар.

Бразилія 3 нов. круз.

ЗСА і Канада \$3.—

В інших країнах рівновартість ам. \$3.—

LA ESCOVA
 REVISTA UCRANIANA
 DE HUMOR Y SATIRA

Aparece una vez por mes.

Director responsable:
 Julián Serediak

Suscripción:
 Precio de ejemplar \$75^m/_n
 Annual \$800^m/_n

Tall. Gráficos "Champion"
 c. Mercedes 2163 Bs As

Передрук дозволений за поданням джерела.

Correo
 Argentino
 Sucursal 7
 (V. Sarsfield)

TARIFA REDUCIDA
 Concepción N°4072
 Título de Propiedad
 Intelectual N° 944.202